

Περισσότερο κι απ' τόν ήλιο
καΐνε
αυτά τὰ λαμπερά σπίτια
καί μικροχορδές άκούγονται νά παίζουν από σωλήνες
σέ μιά πλατεία,
άπό στεγνά σιντριβάνια σέ αίθουσες,
άπό άμυδρά δωμάτια, ξενικές βεράντες,
θύλακες μοναξιάς.

Σέ ιλιγγιώδη παράθυρα
φωλιάζουν άγιοῦδες... φορώντας χρυσά στέμματα
καί πάνω άπό έκθαμβωτικές γέφυρες
διακρίνεις τόν ήλιο στόν ώκεανό.

Μετά, άπό θλίψη γι' αυτό πού ήταν ή Μεσόγειος-
έξαφανίζεται ό ώκεανός,
χάνονται οι μηχανές σέ γαληνεμένα άμπέλια,
...ξεχνιόυνται οι δρόμοι μεταξύ τους, κι εσύ:
κι εσύ:

ό Ξιφανίας!
Τρελλός επιστήμων ξεχασμένου πολέμου,
ξένος σ' ένα δωμάτιο θλίψης,
συλλογίζεσαι -πού βρίσκεται άραγε;-
μέ έλαφρά κλεισμένα μάτια
ξαπλωμένος σέ ντιβάνια ύδραργύρου.

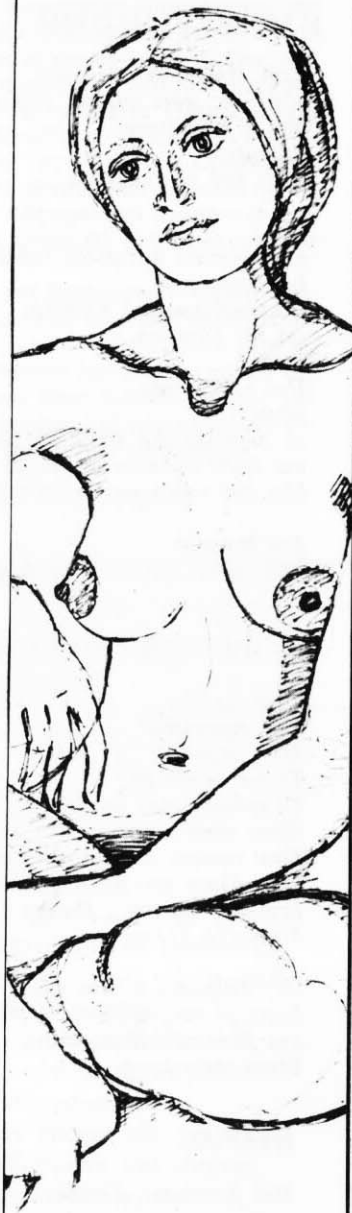
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

Τά καταστήματα τής Παλιάς Σελήνης
άνοίγουν
μόνο τή νύχτα
είναι όλα σ' ένα δρόμο στενό
μονόροφα.
Μερικά ξύλινα μέ μικρές βιτρίνες.
Άλλα άπό κόκκινα τούβλα,
μέ σιδερένιες πόρτες.

-Πάντα φέγγει τό άσημένιο αυτό φώς, πάντα φέγγει,
κι επικρατεί αίώνια σιγή.

Στίς βιτρίνες έχουν μόνο
σκονισμένα πανιά, μώβ ή σκοῦρα πράσινα
καί
στά σκοτάδια τών πίσω δωματίων
μάτια τρεμοσβήνουν άπό γλυκιά άγάπη
ζευγάρια μάτια
πού πουλάνε σπάνια ξεραμένα λουλούδια τού Άπειρου
σέ βιβλία μέ σκισμένες σελίδες
πού τά λένε
Τράπεζες Μνήμης.

βασιλεύει μιά ψιλή σκόνη

καί χορεύει τόν ἥσυχο χορό της
κάτω ἀπ' τό ἴδιο
ἀσημένιο φῶς
μέχρι τό τέλος τοῦ δρόμου
δπου ἀπότομα ἀρχίζουν
οἱ πεδιάδες

ΜΙΚΡΟΣΩΜΑΤΑ ΜΟΝΑΞΙΑΣ

Πυρηνικά ὄντα τῆς μοναξιᾶς, ταχύτερα τοῦ φωτός
μένουν λίγο,
λυπημένα
Τώρα βρίσκονται στά γαλανά τους δωμάτια
φτιάχνοντας λάμπες λυκόφωτος
(ἤ, καμιά φορά φτιάχνουν
σύννεφα πού χοροπηδᾶνε, γυαλικά γιά ὄνειρα,)
χρησιμοποιοῦντας
τά παράδοξα μαθηματικά
τοῦ Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου

(Νεκροψίες
δείχνουν τά σωθικά τους:
Ἐλικώσεις πού περικλείονται ἀπό ὕψη.)

Οἱ κίνδυνοι τοῦ Ὑψους
εἶναι οἱ κίνδυνοι τοῦ Βάθους
εἶναι συχνά οἱ κίνδυνοι τοῦ Σκότους
Ἐκθαμβη σύγχυσις βασιλεύει
Μικροσώματα τῆς μοναξιᾶς
πέφτουν
στό παλινδρομικό πηγᾶδι
τοῦ «Σκοτεινοῦ Ἐγκεφάλου
τῶν Αἰώνιων Καμπυλῶν».

ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΑ

ΠΡΩΤΟ ΚΑΝΑΛΙ:

ΕΥΖΟΝΑΑ Ἡ Η ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ ΤΩΝ ΟΡΕΣΙΒΙΩΝ

Αἱ ὄρνιθες κακκαρίζουσιν. Οἱ χοῖροι ὕζουσιν.

Τά χοιρίδια κοῖζουσιν. Οἱ ὄφεις ἰύζουσιν.

Οἱ νεοσσοί τιτίζουσιν καί πιπίζουσιν.

Οἱ ἄνεμοι συρρίζουσιν.

(μικρή παῦσις)

Ὁ Ἰούνιος καί ὁ Ἰούλιος εἶναι μῆνες.

Ὁ ἀγῆν τοῦ βοός εἶναι ἰσχυρός - ἡ φωνή τοῦ βοός, ἀηδής καί θρηνώδης.

(μικρή παῦσις)

ΝΑ μέρη μέ ἔλατα! Φυτά τά ἔλατα πόσον ὕψηλά!

Ρητήνη μέσα, ἔχετε ἔλατα; Ἐχω!... Φέρετέ με πέρα σέ μέρη γεμάτα ἔλατα. (Ἡ εὐχή ἐκπλη-
ροῦται)

(μικρή παῦσις)